

aan denk, in welks doodsgevaar wij gisteren-avond verkeerden, dan sidder ik. Waren wij bereid om voor Gods aangezicht te staan?"

„Neen, God moge ons nog in den tijd der genade laten en ons licht in onze gewetens schenken,” antwoordde de jongste op ernstigen toon. *(Wordt vervolgd.)*

MUZIEK IN HUIS.

(Bij de plaat.)

Er is geen grooter kwaal, die het den menschen lastig maakt dan verveling. Zij is een ziekte, die door niets wordt tegen-

gehouden. Men vindt de kwaal bij ouden en jongen, rijken en armen. De bedelaar weet er van te spreken en in de koninklijke paleizen zegt men, dat de ziekte reeds jarenlang epidemisch heerscht. In onzen tijd, waarin alles met stoom wordt voortgedreven en elk loopt en draaft, om zoo spoedig

mogelijk alles gereed te krijgen en van de de eene plaats naar de andere te vliegen, is het niet te verwonderen, dat er menschen zijn, die met hun tijd geen raad weten. Dit is vooral een treurige kwaal bij jonge menschen. Dat geeuwen en gapen, dat zich uitrekken, dat turen door ramen en vensters, alsof ze de vrouw van Blauwbaard willen vertoonen, die telkens vraagt: Zuster Anna, ziet gij nog niets komen? zijn de oorzaken van veel ellende, die in onze maatschappij heerscht. Menigeen loopt uit verveling naar societeit en kroeg; anderen naar komedie en concert, en in huis woont de dood. Jan Ploeger zegt in zijn Praatjes: „Het beste huis van de wereld is het mijne; want daar wonen mijn vrouw en kinderen.” Hoe het in Engeland is, weten wij niet, maar in ons lieve vaderland is het alsof vele vaders en zoons en ook wel dochters in de ouderlijke woning een gevangenis zien, die zij zoo spoedig en zoo veel mogelijk moeten trachten te ontvluchten. Het beste middel tegen deze kwaal is het tehuis recht gezellig te maken. Wanneer er een vroolijke stemming heerscht in de ouderlijke woning, wanneer de rook daar vriendelijk uit de schouw opstijgt en niet altijd naar beneden slaat, dan zal zeker deze plaats de beste plek worden van de geheele wereld. Middelen daartoe, vooral gedurende de lange winteravonden, zijn in de eerste plaats goede lectuur, maar ook bovenal de beoefening van muziek en zang. Dit kost veel geld, zal men zeggen, maar hoeveel geld wordt niet vermorst in de kroeg, societeit en in de komedie. Wie zal die sommen zelfs berekenen, alleen in ons kleine land? In onzen tijd kan men zeer goedkoop in het bezit komen van huisorgels en piano's en de gelegenheid biedt zich overal aan om onderwijfs te ontvangen. Hoe menig huisgezin is er, waar nooit gezang weerklinkt. Dit moet anders worden. Hebt gij, waarde lezer, wel ooit met aandacht gelezen den 15^{en} Psalm? Ik verzeker u, wanneer David nog leefde en hij was voorganger te midden der geloovigen in ons vaderland, dat de muziek en zang meer zouden beoefend worden. Met trommelen, cimbalen en luiten psalmen te zingen ter eere van Jehova, dat was David niet vreemd en dit moet ook onder ons zoo worden. Alles wat adem heeft, love den Heere.

Hoe zijn muziek en zang niet krachtige middelen om die ellendige verveling te verdrijven. Luther beweerde, dat de duivel er voor op de vlucht ging en van alle inwerkingen van booze geesten op het menschelijk hart is zeker die van verveling het ergste. Op onze weezendrukkerij vindt men een schat van alle mogelijke liederboeken. Wanneer er somtijds lezers zijn, die hiermede onbekend zijn, verzoeken wij hen de advertentie op den omslag te lezen. De liederen van César Malan zijn opnieuw gezet voor orgel en piano, ook de Neerbosch' Zangen laten zich zeer goed gebruiken met begeleiding van een der genoemde instrumenten.

Nevensgaande plaat stelt u een tafreel voor uit den huiselijken kring. Wanneer gij hier de kinderen om de piano ziet geschaard, zal u dit zeker aantrekken en laten wij wel bedenken, dat de Christelijke muziek het harte stemt tot verheerlijking van God.

MUGGEN EN GOUDVISSCHEN.

De predikant Spurgeon, die voor zijne gezondheid den winter menigmaal in het Zuiden moet doorbrengen, weet van zijne reisaanteekeningen allerlei nuttige toepassingen te maken, zooals uit het volgende voorbeeld blijkt:

De steekmuggen of muskieten, zegt hij, vermeerderen ongelooflijk snel in de vijvers en besproeiingskanalen, die voor de tuinen van Mentone zoo onmisbaar zijn. Het zou onmogelijk zijn de tallooze kleine larven uit het water op te visschen; wie het beproefde, zou spoedig inzien, dat hij zich een eindeloos werk had opgelegd. Een mijner vrienden kwam op het denkbeeld goudvisschen in zijn vijver te poten en die hebben de zaak een kort proces aangedaan, daar zij de larven, waarvan ieder weldra een schadelijk insect zou geworden zijn, alle verslonden hebben. De goudvisschen zijn dus niet alleen een sieraad der vijvers, maar ook een geneesmiddel tegen eene werkelijke plaag. Wie heeft niet liever goudvisschen dan muskieten?

Deze daadzaak geeft ons eene les, die wel waard is, dat wij ze ter harte nemen. De verkeerde en onnutte gedachte ont-